

flertal fortsat ønsker at imødekomme FN's ønske.

Kl. 14.50

Jeg er godt klar over, at nogle af dem, der er med i flertallet i dag, siger, at det kun er frem til den 1. juli. Det skal jeg vende tilbage til, men i hvert fald er vi enige om at imødekomme FN's opfordring indtil den 1. juli. Vore 530 soldater, der siden juni 2003 efter opfordring fra FN og Irak har lavet et fremragende stykke arbejde, kan nu få at vide, at de også efter den 1. februar kan udføre det arbejde, FN og Irak beder dem om: stabilisere og sikre Iraks og det irakiske folks ret til at bestemme over sig selv og ikke blive underkastet diktatorer eller terrorister.

Jeg vil godt sige til hr. Holger K. Nielsen, at nu skal hr. Holger K. Nielsen i sin iver efter at være retorisk mester her i Folketinget – hvad han naturligvis er, jeg bøjer mig i støvet for ham – altså være meget varsom med sine ord. Jeg er faktisk temmelig ubehagelig tilpas ved, at hr. Holger K. Nielsen snakker om korsfarermentalitet og derved sætter korsfarerstempet på de danske soldater dernede. De er jo ikke dernede som korsfarere, og ved at bruge ordet korsfarer bruger hr. Holger K. Nielsen lige præcis det ord, som Al-Qaeda ønsker at hæfte på de vestlige soldater, som er dernede efter opfordring fra Irak. Det er præcis det udtryk, som de bruger i deres propaganda, og som SF's ordfører altså bruger her fra Folketingets talerstol om de danske soldater, og jeg er nødt til at sige, at det kræver en undskyldning fra hr. Holger K. Niensens side over for de danske soldater.

Jeg vil godt læse noget fra en bog, som udkommer i netop disse dage. Den hedder »Soldat for Danmark«, den drejer sig om oversergent Jakob Birger Hansen og er skrevet af Peter Ernst-ved Rasmussen, og den beskriver, hvad det vil sige at være soldat dernede. Det kan være, hr. Holger K. Nielsen skulle læse den senere.

På side 206 i bogen står der, at irakerne er glade – virkelig glade, virkelig begejstrede – fordi vi har hjulpet dem med at opbygge deres skoler, overdraget dem en tandklinik og givet dem en vandpumpe eller bare nogle fodbolde; de er glade, fordi de ikke længere behøver at frygte for kidnappinger og for, at hospitalet virker, fordi vi har givet hospitalsudstyr og penge til at bygge et nyt sengeafsnit.

Er det korsfarermentalitet? Er det ikke netop hjælp? Er det ikke præcis det, det irakiske folk ønsker? Er det ikke præcis det, FN har ønsket, vi skulle hjælpe med til? Og er det ikke præcis det,

vi styrker med beslutningsforslaget, som taler om øget indsats på det civile/militære område, øget indsats på det humanitære område og øget indsats på genopbygningsområdet? Det er bare et lille billede af den danske soldats virkelighed, og det har ikke meget med korstog at gøre.

Når man læser, hvad al-Zawahiri siger om situationen, som den er nu – fru Pia Christmas-Møller var lidt inde på det – siger han netop, at det er en sejr for terroristerne, at amerikanerne planlægger at trække soldater ud af Irak, og at det betyder, at USA er blevet besejret af muslimer. Det vil sige, at terroristerne hele tiden har opfattet os som korsfarere. Det er al-Zawahiris sprog, hr. Holger K. Nielsen anvender over for de danske soldater, som er dernede og hjælper med det praktiske arbejde, og jeg siger velkommen, som en anden politiker har sagt fra denne talerstol.

Der vil i maj måned komme en analyse af, hvordan situationen ser ud på det tidspunkt. Så vil vi selvfølgelig drøfte situationen igen inden den 1. juli, og det er naturligvis mit håb, at alle – også S og R – vil gøre det med et åbent sind og se på den reelle situation i stedet for at binde sig til en teoretisk dato. Det handler jo, som fru Helle Thorning-Schmidt sagde så klogt i 2004, om at gøre arbejdet færdig og ikke gå i utide. Der skal være et fredeligt, stabilt og demokratisk Irak at forlade, sagde hun, og hun sagde også, at efter hendes mening skal vi markere langt kraftigere, at vi ikke forlader Irak, før der er et fredeligt, stabilt og demokratisk Irak at forlade. Og hun fortsatte: Jeg mener godt, at Mogens Lykketoft kunne sige, at det simpelt hen er uansvarligt at trække sig ud af Irak nu. Det var jeg enig med fru Helle Thorning-Schmidt i, og jeg er bare ked af, at hun enten ikke længere er enig med sig selv, eller at gruppen ikke er enig med fru Helle Thorning-Schmidt.

Det, vi skal drøfte i maj måned, er jo: Er vi virkelig på vej mod et fredeligt samfund i Irak, eller kan vi med en lille ekstra indsats fremme dette fredelige, demokratiske Irak, som fru Helle Thorning-Schmidt gerne ville have, og som vi også gerne vil have? Det synes jeg faktisk vi skal se på i stedet for at binde os til en teoretisk dato.

Kl. 14.55

Vi vil selvfølgelig tage stilling til: Hvad beder FN os om? Og hvad beder Irak – den nye irakiske regering er jo formentlig på plads på det tidspunkt – os om? Det er en regering, der er valgt på baggrund af frie valg og på baggrund af en ny forfatning, og jeg synes selvfølgelig, at vi i